

Ja akkas immelikult seal,
Kui taugelt läbbi õ, üks eal
Se sündamesse üidma:
Oõ töuse ing, siin on se aeg,
Sind ette walmistata;
Siin on se aeg ja on se paik,
Kos iggaüks peab püidma.

Ei tulle selle muidu eadust,
Ei römu, ausust teiste seas,
Ei ühhe ainsa asja teadust,
Kui sull ei olle tarkust peas.
Ilm tarkuseta posse se ilm,
Gull foggunist kui rehtud;
Gull on küll film, ei näe se film,
Küll töör, se töör sull veel ei kuse;
Gull on küll lodud waim ja meel,
Ent nemmad sull ei märka veel,
Ei enne, kui saad valgust.

Kui agga olled sa sedda sanud,
Ja olled sa üks õige mees,
Ja õige kässu täitja:
Siis ella sellte ussu sees,
Kui töe wälja näitja;
Sa kuhu ärra wangu tealt,
Kas tulgu kiussjad siit ebat sealt,
Kas kuld ja õbbe, — kõik ma ilm,
Sa pea puhhbas omma film,
Siis jáab sull ikka õigus;
Kui õigus mitte ilma peal,
Siis õigus taeva tähres seal,
Kos wanna Issa ellab.

Mvg.

Innemisse aususest.

Mo heng, oh pea melen sedda,
Renk palget siinna kannat tääl,
Nink tenna röömsan melen tedda,
Kell' kittust laulap like hääl;
Ja ella awwus temmale,
Kui omma helde Issale.

2. Kül omma lojalt häste tettu
Rik lomo, ke siin ellawa,
Nink temmalt ette ärranäktu,
Kes neist veel ilma tulleva;
Ent neil om pudus mödistusest
Nink taiwalikkust tarkusest.

3. Zirk kittap saulden omma lojat,
Ent kittap tedda teedmata,
Ei tunne sedda önnetojat,
Renk arm om ärramöötmtata,
Ke awwap ülles omma fát
Nink annap, mes tall' tarvis lät.

4. Ka töise maitse lomo näütwa
Hend önnelikko siin nink sääl,
Nink römo-hälega ka täütwa
Rik paiku mötsan, wälja páäl. —
Ei sa neilt tuttus loja auw,
Ei temma heldus, essa-nöuv.

5. Mull' ütsinda om temmalt antu
Meel, mödistus, henne-teedminne;
Ta waim om minno sisse pantu,
Nink sega loja tundminne.
Ma tija, kes kik wallitsep,
Rik häga täädap, holitsep.